

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Da den højtærede fiskeriminister er optaget af forhandlingerne i folketinget, skal jeg foreløbig forbigå den som nr. 4 på dagsordenen opførte sag.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i forsorgsloven, folkeforsikringsloven og lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsanvisning m. m. (vedrørende kommunernes sociale regnskaber og den kritiske revision af disse).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3479; fremsættelsen findes i tidenden sp. 157).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Brodthagen: Ved en gennemlæsning af dette lovforslag, der vedrører kommunernes sociale regnskaber og den kritiske revision af disse, er det ikke umiddelbart indlysende, at der er tale om en forenkling. Man får det indtryk, at ministeriet skubber arbejdet fra sig og lægger det ud til amterne. Det vil sandsynligvis betyde, at man ude i amterne vil få større udgifter til kontorhold, og i den by, hvor jeg er fra, har jeg endogså indtryk af, at man bliver nødt til at leje kontorlokaler. Selve det arbejde, der skal udføres i kommunerne, bliver jo det samme: man skal stadigvæk lave en specificering af aldersrenten. Med hensyn til forsorgsloven skal bidragsfortegnelse føres, og det fremgår ikke af lovforslaget, hvori den egentlige forenkling består. Jeg har ladet mig fortælle, at den måde, hvorpå man laver socialregnskaber rundt omkring i landet i de forskellige kommuner, ikke er ens, og at der til baggrund for dette forenklingsforslag ligger, at der skal indføres standardskemaer, så at alle kommuners sociale regnskaber bliver ens. Jeg ved ikke, om det er rigtigt — det er noget, jeg har hørt —, men hvis det er tilfældet, kan jeg forstå, at der bliver tale om en forenkling og en forbedring af det bestående system.

Hvad angår den foreslåede ændring af

§ 82 i forsorgsloven, ser jeg heller ikke, at den betyder nogen forenkling. Tværtimod er her nærmest tale om dobbelt konfekt. Hidtil har det været således, at den kritiske revision er foregået i arbejds- og socialministeriet og i landsnævnet for børneforsorg. Den kritiske revision, som nu foreslås, skal foretages af amtet, men man skyder et nyt led ind derved, at arbejds- og socialministeriet skal føre tilsyn hermed. Hertil kommer så, at arbejdet for landsnævnet for børneforsorg vil blive, som det hidtil har været. Jeg vil her gerne stille det spørgsmål, om amtet ikke får børneværnsudgifterne til kritisk revision, så at man muligvis kunne lade landsnævnet glide ud og opnå en forenkling på dette område?

Ændringen i § 66 i folkeforsikringsloven svarer til ændringerne i forsorgslovens §§ 76 og 82, og ændringen i § 68 er kun redaktionel, idet ordet „Socialministeriet“ forandres til: „Amtet (arbejds- og socialministeriet)“. At København og Frederiksberg indtager en særstilling og stadig skal indberette til ministeriet, finder jeg ingen anledning til at kritisere.

De øvrige ændringer, også dem, der foretages i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, er en logisk følge af de førnævnte ændringer.

Når man læser socialloven igennem, studser man over de mange brøker i refusionsordningerne. Der findes $\frac{4}{7}$, $\frac{6}{7}$, $\frac{3}{10}$, $\frac{4}{10}$, $\frac{5}{10}$ og $\frac{7}{10}$. Var det ikke muligt at finde en fællesnævner for mellemkommunal refusion og statsrefusion? Det ville give en forenkling, der virkelig battede, arbejdsmæssigt set. Det var praktisk, om man kunne regne med den samme brøk; alle de penge, der skal ud, kommer i virkeligheden fra de samme kasser. Måske ville der også være anledning til at undergive refusionsforbundet en nærmere undersøgelse med hensyn til grundlaget for fordelingen af pengene.

Der er endnu et punkt, som man ude i kommunerne er meget interesseret i. Kunne man ikke, når refusionen fra staten, f. eks. for alders- og invaliderentens vedkommende, bliver udbetalt, samle det således, at beløbene blev udbetalt på samme dato? Det ville for kommunerne økonomisk betyde en hel del, om de fik pengene fra staten noget tidligere. Navnlige i den tid, vi lever i nu, hvor kommunerne økonomisk er spændt så hårdt for, ville det betyde meget, om staten på alle områder ville være noget hurtigere med at betale det, kommunerne har tilgode.